

forbaret Koffardikapitainerne og har sagt, at det er akkurat lige saa betryggende, og at Koffardikapitainerne staa lige saa høit i sædelig Henseende som andre Officerer. Derimod har jeg ikke bedømt hele Verdens Sædelighed, saaledes som den ærede Ordfører mente, der tog Fantasiens Vinger paa og fløi ud over hele Verden og vilde trække mig med over hele Verden. Men jeg skal ikke med ham paa en saadan vild Flugt. Ellers kunde jeg godt have Vyst til at komme med den ærede Ordfører, naar han sløver ud, men jeg vil ikke med ham paa en saadan moralsk Flugt, selv om han kunde have Vyst til at komme ud over den hele Verden. Hvad har det at gjøre med mine Forslag om Uægtebørn, om Utugt, om Uffkaffelsen af den offentlige Prostitution? Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører er en saadan Elsker af disse Indretninger, at han vil benytte denne Veilighed her til at lange ud efter mig. Det tror jeg slet ikke, men jeg tror, at Hidsigheben er løben af med ham. Han kunde nok taale, at den store Mand fra Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) sagde det, da blev han ikke saa hidsig, men skal jeg nu have Tang til at sige det? Nei, det skal sandelig ikke taales. De store Profeter taale vi det af, men naar de smaa ville forkynde Noget — saa ned med dem! Men jeg vil sige til den ærede Ordfører: Den gaar ikke over for mig!

Formanden (Høgsbro): Ja, den personlige Karakter af Forhandlingerne blev just ikke formindsket ved det ærede Medlems Udtalelser.

Berg: Den ærede Ordfører trækker i Land. Ja, naar han vilde gjøre det paa en ligefrem Maade og sige: jeg tager mine første Ord om Koffardikapitainernes Uædelighed tilbage, saa var den Sag jo færdig, men Sagen er jo den, at den ærede Ordfører forsvarede sit Forslag med, at disse Drengene vare sædelig bevarede, naar de kom med „Georg Stage“, men at de vare givne Uædeligheden i Bold, naar de gif med Koffardikapitainerne til Oplærelse. Dertil svarede jeg, at det kunde nu være Hip som Hav, naar vi blot faae de rigtige Lærere ved Koffardikapitainerne. Den ærede Ordfører riposterede og sagde, at det var jo ikke værd at kalde Søofficererne for umoraliske. Jeg veed ikke af, at der er faldet et eneste Ord, der tyder derpaa, eller som gav den ærede Ordfører Ret til at ripostere paa den Maade; der var ikke Spor af Grund dertil. Men for at trække i Land endte han med at sige: Lad os nu ikke tale om Sædelighed her og

der, lad det være! Ja, det er rigtigt. Men saa ere vi jo ogsaa borte fra den Grund mod mit Forslag, og det var det, jeg vilde. Nu er jeg altsaa enig med den ærede Ordfører i, at nu tale vi ikke mere om Sædelighed og mindst om Søofficerernes, som ikke ere nævnte i dette Kapitel fra vor Side. Nu lade vi det fare og sige, at det nu er ude af Verden. Hverken den ærede Ordfører eller vi Andre garantere for Livets Fristelser for de unge Mennesker, der komme bort, enten det nu er paa „Georg Stage“ eller til Koffardis. Jeg er overbevist om, at vi ville finde mange udmærkede Koffardikapitainer, som ville sætte en Væge og Glæde i at blive betroede det Hver saaledes at uddanne Sømand og derfor tage dem i Vare i enhver Henseende; det vil nok komme. Med Hensyn til den ærede Ordførers Oplærelse af de Samfundsklasser, hvis Sønner komme til Skolefribet „Georg Stage“, vil jeg sige, at denne Fortegnelse har jeg nøie gennemgaaet, og jeg antager efter dens Anvisning, at omtrent Halvdelen ere Sønner af Folk, som man aldrig vilde give den Understøttelse efter de Regler, vi ellers følge, og Halvdelen Sønner af den Slags Folk, som man maaste gjerne vilde give den. Men tag dem alle 80, mine Herrer, saa have De dog alligevel et overordentlig stort Beløb, nemlig efter Flertallets Forslag 120 Kr. til hver. Naar de saa ere ude i 4½ Maaned, saa se De, at det vil blive et overordentlig stort Beløb, som De slet ikke have noget tilsvarende til for de vogne Mennesker, de understøtte paa andre offentlige Anstalter. Hvorfor var det saa ikke rigtigere at begrænde det som efter mit Forslag til 20 Kr. pr. Maaned til de enkelte Elever og saaledes, at de i Virkeligheden komme de Trængende til Gode? Jeg skal iøvrigt ikke opholde det høie Thing længer med dette, det kunde jo have været undgaaet, naar vi ikke skulde have havt dette stærke Angreb paa Sømandstanden i den Anledning. Hvorfor skal den lide under, at jeg har stillet et Forslag op imod det høie Udvalgs Flertal i Forening med deres Minister? Udvalgets Flertal kan aldrig forlange, at jeg skal taale, at mit Forslag skal give Anledning til et Angreb paa Sømandstanden, hvort denne er aldeles ustyldig. Altsaa, værsgod, stem kun mod mit Forslag, som De gjør, det gør nok op igjen.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal blot udtale et Par Ord om Sagens Realitet. Uddannelsen paa „Georg Stage“ har jo fundet Sted i ikke saa faa Aar og viist sig at være overordentlig hensigtspaa-